



**Waerachtigh verhael, van de schrickelijcke moordt, gedaen  
binnen Uytrecht aen de dienst-maegt van de domheer  
Gijsbertus Renner, door Augustijn Vos, backer aldaar, en sijn  
soon Pieter Vos, op den 24. Augusty 1661**

<https://hdl.handle.net/1874/20612>



## W A E R A C H T I G H V E R H A E L,

Van de schrickelijke Moordt, gedaen binnen Uytrecht aen de Dienst-maegt van de Domheer Gijsbertus Renner, door Augustijn Vos, Backer aldaer, en sijn Soon Pieter Vos, op den 24. Augusty 1661.

Unstige Leser,



Ons voornemen is/ om D. E. hier vooz oogten te stellen een schouwspel / soo  
bvoevigh als in veele jaren in ons Vaderlant niet en is gehoort of gesien; waer  
van alleen de gierigheyt en geltzucht oorzaeck is.

Alsoo Augustijn Vos, backer tot Uytrecht/ neffens sijn huysvrouw en Pieter sijn soon/ hebben  
beleden bupten pepne en banden vooz den Eelen gerecht tot Uytrecht / met dese verklaringe :  
Dat op Saturdag/ zijnde den 24. Augusty 1661. dat hy/ Pieter de Vos, staende vooz sijn deur/  
dat een huysman haer quam bzaegen of de oude Schout van Zeyst noch was ten huysse van  
den Heer de Kiemes? Zy antwoorde ja/ en geloofde dat hy noch in haer buermans huys was;  
hem bzaegde wat de Schout daer dede? de huysman gaf tot antwooydt/ dat hy vermeende  
dat de Domheer eenigh lant van hem soude koopen: waer op Augustijn en sijn Soon binnen  
zijn gegaen/ en tegen malkanderen seyde: Daer moet tegenwooydigh by onse buerman gelt  
wesen/ waer op zy bepde op haer ophamer sijn gegaen/ zeggende sijn Soon Pieter/ tot sijn Va-  
der; ghy hebt soo dickwils geklaecht om gelt/ hier is nu kans om gelt te krijgen. Ghy hebt  
gehoort dat de Domheer van de Schout heeft lant gekocht/ daer moet wel gelt in huys wesen.  
Vader dat ich eens sagh/ als den Domheer niet t'huys was/ stillekens in t'huys te koomen;  
en Oxfeltjen de meyt om hals bzingen: waer op de Vader antwoorde: Als dit eens uytquam/  
so waren wy al ons leven bedorven/ en ghy soudt moeten sterben. Waer op de Zoon ant-  
woorde: Ich sal daer wel in huys koomen/ en ghy soudt niet aen siet of weet. Daer op de Vader  
in by wesen van sijn Vrouw en Zoon/ naer verschepde beramingen besloten/ en t'quaet vooz-  
nemen in t'werck te stellen/ en daer op beraetslaegde/ zeyde des Saterdaghs avont/ de knecht  
met de andere kinders te belasten om des Sondaghs' s morgens vroeck na de kerck te gaen/  
gelijck geschiet is: en met sijn Vrouw en Pieter sijn Zoon waren besproken/ so daer eenigh on-  
raet tusschen quam in t'voltrecken van haer desson/ als hy met sijn Zoon soude doende wesen/  
dat de Moeder haer dan soude waershouwen met het kloppen aen de zyden muer van de op-  
kamer met een besemstock. Hier op is t'gevolgt dat des anderen daeghs/ zijnde des Son-  
daghs/ als de knecht en kinderen naer de kerck waren/ so heeft Pieter de Zoon op de koozn in  
der gegaen/ en uyt de venster gesien dat de Domheer naer de kerck donck/ denckende op sijn  
voornemen/ dat het nu tijdt was in t'werck te stellen/ en is zo van boven gekoomen/ gaende  
in t'schuertjen/ haelde aldaer een touw/ dat de kuypers in t'schaben van de emmers ge-  
brypcken. Het touw by hem gesteken hebbende/ is na boven by sijn Vader op de keuckenka-  
mer gekomen/ seggende: Vader laet ons gaen/ ik heb het touw al by mijn/ en oock gesien  
dat de Domheer naer de kerck is gegaen. Maer eer zy haer Duyvelsche Mooyt in t'werck  
stelden/ besloten zy in s' Moeders presentie/ zo haest zy de dienstmaeght Oxfeltjen soudent om-  
gebracht hebben/ in den turkfeldec onder den trap te begraven. Hier op sijn de Vader en de  
Zoon uyt het huys gegaen/ schellende aen de deur van den Domheer/ de Moeder terwyljen in  
het voozhuys staen/ maecte semblant of zy het voozhuys beegde/ tot dat de deur door de  
Meyt open gedaen wierdt. De Soon seyde terstont goeden dagh Oxfeltjen/ hier op de Vader  
terstont oock volghet. De deur met de voet van achteren roestiet. Hier op de Soon Pieter ter-  
stant zeyde: Oxfeltjen ghy sult ons u E. Heeren gelt wijzen/ of ghy sult sterben. Waer op de  
Meyt seer verbaest achter naer de keucken liep; Waer op de Soon Pieter haer terstont op de  
hielen volgede/ en haer achterhaelde dicht by de keucken deur: En vau ter zede daer vast

greep/ (al-hoe-wel zy haer seer weerde) het touw haer voozt om den hals smet. Waer op zy  
twee a drie reyse schreeude/ Mooyt! Mooyt! eyndelijck heeft de Soon Oxfeltjen/ met t'touw  
om den hals onder de voet gesmeten/ de Vader haer armen om t'lijf vast hieldt; waer op  
Pieter de Soon het touw zo vast heeft toegetrocken als hy kost/ zettende op t'touw of strick  
den dupin op de keel/ tot dat 'er geen leven meer in was. Namens de sleutels uyt haer zack/  
en bvoegen t' doode lichaem na de kelder/ alwaer de Soon haer t'touw van den hals dede/ en  
het doode lichaem met turven bedekte. De Vader en de Soon sijn zo uyt de kelder gekomen/  
om haer Duyvels voornemen vozder in t'werck te stellen/ en na de Domheers comptoir te  
gaen/ zo hebben zy een geklop gehoort/ aen de zyden muer van haer boven kamer/ alsoo de  
Moeder een knecht van den Domheer/ Julianphas van Wijk zack voozby komen/ en aldernaest  
de Domheer hardt hoorde bellen; so heeft sy met de beusenstock (daer sy het huys mede beegde)  
op de bovenkamer tegen de spyde-muer en de deur haest geklopt: Waer over zy van achter  
over de muer seer verbaest sijn t'huys gekomen/ verhaelde hoe zy de meyt van de Domheer  
haer buerman hadden verwoygt. Den Soon Pieter verklaerde mede dat hy het touw noch  
den zelven avont de lits afgesneden. en over de muer/ terwyl de knecht achter in de stal was/  
aen een venster van den Domheer gebonden had; en dat hy de sleutels van de voozs. meyt  
in sijn sack had gedragen/ en daer na door een tralp of hojde in de Domheers kelder onder een  
lep ofte steen gelept.

Dus verre is gesproken van dese gruwelijcke mooyt/ sullen nu in t'kozt verhalen hoe de-  
selve is uytgekomen.

Dooy den E. Gerechtte heeft de Moeder verklaert/ dat seker Suur-wijf/ als de Vader en  
Zoon so verbaest van achter over de muer in huys quamen/ tot harent Bvoodr quam halen/  
en bzaegde: Trintje, is 'er swarigheyt? Daer op sy haer tot antwooydt gaf: Ja wel swarig-  
heyt! Waer van d' eerste suspitie gekomen is/ alsoo de Magistraet sulcx van dese vrouwe ter  
ooren quam/ die haer ontboden. Dese vrouwe voozby des Backers deur gaende/ bzaegde des  
Backers vrouwe: waer gaet ghy heenen? kreeg tot antwooydt: ich moet vooz de Heeren kom-  
men/ om van dis seyt getuppenis te geven, Waer op des Backers vrouwe seyde: wat wilt ghy  
getuppen/ ghy hebt niet gesien?

Noch yncipael door een Berbergier/ die op de sluyts ging wandelen vooz des Backers  
deur/ ooggh houdende op de Schont/ also men onder Predicatie niet magh tappen/ dese waert  
haer hebbende sien ingaen/ wiert door belofte vermaent/ sulcx niet te verbyde/ en oock uyt  
bzeefe sulcx belooft/ die licht anders deselve gang gegaen hadt; maer hy by geselschap zynde/  
ket hem eenige wooyden ontvallen/ waer over hy oock in hechtenis geraecte/ en gedwongen  
wierdt de waerheyt te belyden/ t' geen hy schijntelijck/ om sijn hoogen Eedt niet te bzyken/ gedaen  
heeft; sy-lupden hadden hem van achteren in t'huys gebraecht/ en het doode lichaem getoont/  
dar over hy seer gealtereert t'huys gekomen was. Dit verklaert hebbende/ sijn sy alle by ter  
pynbanch gebraecht/ t' geen Augustijn Vos, en sijn vrouwe Trintje/ Riddersbach, door-stonden;  
maer de Soon Pieter schoot daer in te kozt/ die de mooyt datelijck bekende.

Waer op haer sententie wiert gemaecht/ dat de Vader en Soon levendig soude gerabzaecte  
worden/ en de Moeder gewooyt/ dat 'er de doot soude nabolgen/ t' geen voltrocken is in No-  
vember/ 1661; de Vader en Moeder eerst/ en de Soon een dagh daer na; en haer lichaem  
tin toon gestelt op Staken/ met een kneppel tusschen 'er bepde/ bupten de Stolfsteegh-poort;  
t'onde in t' sterben berou te hebben van hare gruwelijcke misdaet. Dus verre heb ich den Le-  
se dit willen mede delen/ so my vooz waerheyt bericht is.